

prima instanță – V. Orândaș
instanța de apel – N. Budăi, A. Nogai, I. Muruianu

dosarul nr. 2rac-508/13

DECIZIE

25 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Melconic” în proces de insolabilitate

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Melconic” în proces de insolabilitate împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Baștina-Radog” cu privire la încasarea sumei și declararea nulității actelor juridice

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Baștina-Radog”, casată hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 30 noiembrie 2011 și emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii

constată:

La 08 iunie 2011, SRL „Melconic” în proces de insolabilitate a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Baștina-Radog” cu privire la încasarea sumei și declararea nulității actelor juridice.

În motivarea acțiunii a indicat că între SRL „Melconic” și SRL „Baștina-Radog” a fost efectuat transfer bancar, prin care reclamantul a transferat în beneficiul pârâtului suma de 1000000 lei, pentru servicii în construcții, însă între părți nu exista careva raport contractual în ce privește executarea lucrărilor de construcții.

Menționează că faptul transferului sumei de 1000000 lei în contul pârâtului se confirmă prin documentele bancare, cât și prin scrisoarea nr. 049 din 26 martie 2008 emisă de către pârât prin care se recunoaște faptul că a avut loc transferul, din contul SRL „Melconic” în contul SRL „Baștina-Radog” a sumei de 1000000 lei pentru executarea de construcții.

Indică că transferul nejustificat a sumei nominalizate se confirmă și prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 martie 2010, în care se menționează despre faptul că a avut loc contract de cesiune între Tatiana Zlatina și Maria Stratulat, prin care Tatiana Zlatina, a obținut calitatea de investor, în construcția blocului locativ apartamentul nr. 42 de pe str. Alexandrescu, 6. Faptul subrogației, între Tatiana Zlatina, cu Maria

Stratulat, demonstrează faptul că este imposibil de a fi făcut transfer bancar de 1000000 lei în vederea stingerii careva datorii, față de Maria Stratulat, de către SRL „Melconic” la momentul în care Maria Stratulat, deja nu mai deține calitatea de investor în construcții.

Mai indică că tot prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 martie 2010 s-a constatat faptul că transferul efectuat de către SRL „Melconic” în beneficiul SRL „Baștina-Radog” s-a efectuat fără a exista careva raport contractual.

Cu referire la prevederile art. 123 CPC, susține că decizia menționată are puterea lucrului judecat.

Afirmă că pârâtul prin răspunsul nr. 178 din 22 octombrie 2010, la reclamația înaintată de către SRL „Melconic” la 05 octombrie 2010, conformă că între părți nu există nici un raport contractual, respectiv pârâtul neavând de executat nici o obligație față de reclamant.

Astfel, în cazul în care, SRL „Melconic” nu are nici un raport contractual cu pârâtul, consideră că la caz este o îmbogățire fără just temei.

Menționează că prevederile art. 1389 alin. (1) Cod civil, combat afirmația SRL „Baștina-Radog” expusă în scrisoarea nr. 178 din 22 octombrie 2010, precum că conducerea SRL „Melconic” a transferat acești bani, în scopul investirii în construcții, investor fiind Maria Stratulat, în acest sens făcându-se trimitere la procesul-verbal din data 15 ianuarie 2007, care este semnat doar de către reprezentantul SRL „Melconic” Constantin Gherciu.

Susține că actul juridic din 15 ianuarie 2007 este unul simulat, deoarece este întocmit cu scopul de a ascunde un alt act juridic (donație), respectiv conform art. 221 alin. (2) Cod civil și conform art. 113 al Legii insolvenței este nul.

De asemenea a invocat că și scrisoarea nr. 111 din aprilie 2008, la care face referire SRL „Baștina-Radog”, precum că administrația SRL „Melconic” indică că suma de 1000000 este suma transferată cu titlu de investiție în construcția blocului locativ a Mariei Stratulat, la fel are un caracter fictiv, pe motivul că camuflează intenția precedentei conduceri ai SRL „Melconic” de a atribui un aspect contractual acestui transfer gratuit, deși acesta în realitate nu există.

Insistă că între Maria Stratulat și SRL „Baștina-Radog” nu s-a constatat încheierea nici a unui contract de cesiune de creanță, prin care SRL „Melconic” urma să transfere careva mijloace bănești către SRL „Baștina-Radog”, fapt pentru care consideră că transferul sumei de 1000000 lei către pârât nu are nici un temei legal.

Afirmă că pârâtul se eschivează cu rea-voință de la restituirea sumei de 1000000 lei, transferați fără just temei în beneficiul ultimului.

Indică că la 18 februarie 2010, Curtea de Apel Economică a emis hotărâre de intentare a procedurii de insolvență în privința la SRL „Melconic”.

Solicită încasarea din contul SRL „Baștina-Radog” SRL în beneficiul lui SRL „Melconic” a datoriei în sumă de 1000000 lei, declararea nulității actului juridic din 15 ianuarie 2007, ca fiind un act juridic fictiv și declararea nulității scrisorii nr. 111 din aprilie 2008, ca fiind fictivă.

Prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 22 iunie 2011 a fost dispusă atragerea în proces în calitate de intervenienți accesorii pe Maria Stratulat și Tatiana Zlatina.

Prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 30 noiembrie 2011 acțiunea a fost admisă, încasat din contul SRL „Baștina-Rădog” în beneficiul SRL

„Melconic” suma de 1000000 lei, constatată nulitatea absolută a procesului-verbal din 15 ianuarie 2007 al SRL „Melconic”, încasat din contul SRL „Baștina-Radog” în beneficiul SRL „Melconic” cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 30000 lei și încasat din contul SRL „Melconic” în proces de insolabilitate taxa de stat în sumă de 30000 lei în beneficiul bugetului de stat care urmează a fi achitată nu mai târziu de 6 luni din momentul adoptării hotărârii

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 august 2012 a fost admis apelul declarat de către SRL „Baștina-Radog”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 februarie 2013 a fost admis recursul declarat de către SRL „Melconic” în proces de insolabilitate, casată decizia instanței de apel și restituită pricina spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2013 a fost admis apelul declarat de către SRL „Baștina-Radog”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii.

La 02 iunie 2013 SRL „Melconic” în proces de insolabilitate a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, susținând că instanța a aplicat eronat normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată ce constituie temei de casare.

Menționează că instanța de apel în motivarea deciziei a făcut referire la decizia Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2010, (dosar nr. 2ra-297/10), în care se menționează că SRL „Melconic” a efectuat transfer în beneficiul SRL „Baștină Radog” a sumei de 1000000 lei cu destinația servicii în construcții, în contul stingerii datoriei față de Maria Stratulat, reținând inter alia că acest fapt deja nu mai poate fi reexaminat sau contestat în altă ședință, deoarece constituie o degrevare de probațiune conform art. 123 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Susține că în partea ce ține de faptul dacă între SRL „Melconic” și Maria Stratulat într-adevăr există careva raport obligațional în valoare de 1000000 lei, instanța de recurs în decizia din 15 martie 2010, nu se expune, doar face referire că a fost executat un transfer cu destinația investiții în construcții, pentru a fi stinsă datoria față de Maria Stratulat.

Afirmă că asemenea argumentare a instanței de apel nu poate fi reținută, deoarece în decizia Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2010 se face referire la acest transfer că a fost făcut în contul executării lucrărilor de construcții de către SRL „Baștină Radog”, însă în cadrul judecării recursului din 15 martie 2010, problema restituirii sumei de 1000000 de lei, care au fost achitați de către SRL „Melconic” către SRL „Baștină Radog”, nu a constituit obiect de examinare în cadrul pricinii civile Maria Stratulat împotriva SRL „Baștină Radog”.

Iar acțiunea civilă SRL „Melconic” împotriva SRL „Baștină Radog” cu privire la încasarea sumei de 1000000 lei și declararea nulității actelor juridice, nu a fost niciodată examinată în cadrul procedurii contencioase și nicio instanță nu s-a expus asupra unui asemenea litigiu.

Consideră că referirea instanței de apel la scrisoarea nr. 111 din 04 aprilie 2008, prin care se indică că SRL „Melconic” a solicitat ca această sumă să fie considerată ca

achitată în contul stingerii datoriei față de Maria Stratulat, nu poate fi reținută de ca argument, deoarece SRL „Melconic” nu a emis asemenea document.

Invocă că transferul sumei de 1000000 de lei de SRL „Melconic” către SRL „Baștină-Radog”, inevitabil constituie un fapt generator de obligație de restituire a sumei de 1000000 lei conform art. 8 alin. (2) lit. a), d), g) Cod civil.

Afirmă că o asemenea circumstanță precum îmbogățirea fără just temei a SRL „Baștină Radog”, urmare a efectuării transferului bancar de către SRL „Melconic” în valoare de 1000000 lei, nu a fost examinată de instanțele de judecată, respectiv consideră că afirmația instanței de apel inserată în motivarea deciziei precum că deja o instanță s-a expus pe marginea acestor pretenții fiind stabilit scopul și circumstanțele transferului nu poate servi ca argument în menținerea acestei decizii.

Consideră că instanța de apel nu a ținut cont de poziția intimatului în instanța de apel, motivând unilateral decizia, ceea ce contravine art. 6 pct. 1 din CEDO.

Indică că între SRL „Melconic” și Maria Stratulat nu a fost niciodată încheiat careva contract de împrumut .

Menționează că problema veridicității chitanțelor din 09 februarie 2005 pentru suma de 256000 lei, din 13 iulie 2005 pentru suma de 230000 lei, din 14 septembrie 2005 pentru suma de 130000 lei, din 12 octombrie 2005 pentru suma de 97000 lei, din 23 noiembrie 2005 pentru suma de 155000 lei, din 20 decembrie 2005 pentru suma de 132000 lei, care au fost administrate ca probe de către SRL „Baștină-Radog”, în ședința de judecată, actualmente fac obiect de examinare în cadrul procesului penal, fiind pornită urmărirea penală în baza art. 310 din Codul penal, adică falsificarea probelor în procesul civil de către participanții la procesul de judecată.

Remarcă că prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 12 iulie 2011, a fost admis recursul în anulare declarat de Adjunctul Procurorului General fiind casată încheierea din 30 aprilie 2010 a Judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei sect. Rîșcani, prin care a fost declarată nulă, ordonanța Prim Adjunctului Procurorului General Igor Serbinov, de anulare a ordonanței de neîncepere a urmăririi penale emisă de Procuratura Anticorupție, fiind dispusă urmărirea penală pe faptul săvârșirii faptelor prevăzute de art. 195 alin. (5) și art. 310 alin. (1) din Codul penal.

Afirmă că instanța de apel la emiterea deciziei s-a bazat pe înscrisuri în privința autenticității cărora este pornit proces penal, astfel consideră că acestea nu puteau fi luate ca probe de instanța de apel, mai mult că ele nu există în original.

Insistă că SRL „Melconic” nu are nici o creanță față de Maria Stratulat, după cum susține instanța de apel, ce indică că instanța nu a intrat în esența pricinii și a aplicat eronat normele de drept material.

Cu referire la prevederile art. 1389 alin. (1) Cod civil, susține că transferul sumei de 1000000 de lei, de către SRL „Melconic” către SRL „Baștină Radog”, fără existența cărorva obligații între părți indubitabil constituie îmbogățire fără justă cauză din partea intimatului, respectiv ultimul este ținut să o restituie, pe când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra acestui fapt.

La fel indică că și afirmația instanței de apel precum că procesul-verbal din 15 ianuarie 2007 nu este un act juridic fictiv este eronată, deoarece acesta este simulat fiind încheiat în scopul creării unei aparențe de datorie, care de fapt nu există, ceea ce face ca el să fie recunoscut nul.

Afirmă că nu există datorii între Maria Stratulat și SRL „Melconic” și în special între Maria Stratulat și SRL „Baștină Radog” nu există nici un contract de cesiune a

creanței, prin care creanța Mariei Stratulat în mărime de 1000000 lei față de SRL „Melconic” să fie transmisă către SRL „Baștină Radog”.

Insistă că între SRL „Melconic” și Maria Stratulat nu a existat nici un raport de împrumut, precum nu există nici contract de împrumut.

Mai menționează că la scrisoarea nr. 111 din 04 aprilie 2008, prin care SRL „Melconic” recunoaște datoria față de Maria Stratulat Măria, este anexat actul de verificări, care nu a fost prezentat de SRL „Baștină Rădog”, iar dacă acest act de verificări reciproc ar exista în realitate atunci el urma să fie prezentat, astfel se atestă că prezenta scrisoare este cu un conținut denaturat artificial.

Susține că conform scrisorii 138 din 19 iulie 2007, SRL „Baștina-Radog” solicită de la Maria Stratulat să fie achitată suma pentru construcția apartamentului nr. 42 din str. Alexandrescu, 6 din mun. Chișinău, fiind acordat termen. Mai indică că această scrisoare este ulterioară procesului-verbal din 15 ianuarie 2007 ceea ce denotă inexistența datoriei între SRL „Melconic” și Maria Stratulat.

Consideră că dacă suma de 1000000 lei, care a fost virată la data de 16 ianuarie 2007 suma de 350000 lei, la 23 ianuarie 2007 suma de 300000 lei, la 07 martie 2007 suma de 350000 lei, era să fie transferată cu scopul de a finanța contractul Mariei Stratulat, atunci SRL „Baștină Radog”, nu mai era să aibă careva pretenții față de Maria Stratulat, iar contractul de investiții nu era să fie rezoluționat pe motiv de neachitare.

Afirmă că faptul că contractul între Stratulat Măria și SRL „Baștină Radog” din 15 ianuarie 2007, în privința apartamentului nr. 42 de pe str. Alexandrescu 6 din mun. Chișinău, este rezoluționat se confirmă și prin extrasul de la organul cadastral, în care se indică că proprietar care a dobândit dreptul de proprietate asupra apartamentului nominalizat este Cojocari Andrei, iar ulterior ultimul a vândut acest apartament Galinei Dombrovskaia.

Astfel, susține că Maria Stratulat sau Tatiana Zlatina, care a obținut drepturile de investor asupra apartamentului nr. 42 de pe str. Alexandrescu 6, din mun. Chișinău, prin cesiune creanței de la Maria Stratulat, niciodată nu au fost proprietari ai acestui apartament.

Respectiv se constată că procesul-verbal din 17 ianuarie 2007 este un act juridic simulat, care trebuie să fie declarat nul.

Insistă că instanța de apel a emis o decizie bazată pe acte false, care nu există.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia decizie instanței de apel din 20 iunie 2013 a fost expediată în adresa recurentului la 26 iunie 2013, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 46).

Astfel, instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 02 august 2013 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

Înaintând prezenta acțiunea în instanța de judecată împotriva SRL „Baștina-Radog”, SRL „Melconic” a solicitat încasarea din contul SRL „Baștina-Radog” SRL în beneficiul lui SRL „Melconic” a datoriei în sumă de 1000000 lei, declararea nulității procesului-verbal din 15 ianuarie 2007 și scrisorii nr. 111 din aprilie 2008 ca fiind fictive.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și admiterii acesteia.

Judecând apelul declarat de către SRL „Baștina-Radog” instanța de apel motivat și amplu argumentat, pronunțându-se asupra tuturor aspectelor importante pentru soluționarea pricinii, temeinic a ajuns la concluzia admiterii apelului, ilegalității hotărârii primei instanțe și corect a emis o nouă hotărâre prin care a respins acțiunea ca neîntemeiată.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă cu certitudine faptul că la 15 ianuarie 2007 între SRL „Baștina-Radog”, în calitate de executor, și Maria Stratulat, în calitate de investitor, a fost încheiat contractul de investiții în construcții imobiliare, în temeiul cărui executorul trebuia să îndeplinească lucrări de construcție a apartamentului nr. 42 în casa de locuit din str. Alexandrescu, 6 mun. Chișinău, iar investitorul s-a obligat să investească mijloace bănești în construcția apartamentului nominalizat (f. d. 31).

Tot actele cauzei atestă că la ședința SRL „Melconic” din 15 ianuarie 2007 s-a hotărât de a transfera pe contul SRL „Baștina-Radog” suma de 1000000 lei, în contul acoperirii datoriei față de Maria Stratulat, care s-a format în perioada anilor 2004 – 2007, ca urmare a acordării de către ultima a împrumuturilor SRL „Melconic”, fapt ce rezidă din procesul-verbal al ședinței din 15 ianuarie 2007 (f. d. 6).

Materialul probator reflectă incontestabil și faptul că ulterior SRL „Melconic” a transferat în contul SRL „Baștina-Radog” suma totală de 1000000 lei și anume a doua zi prin ordinul de plată bancar din 16 ianuarie 2007 a transferat suma de 350000 lei, prin ordinul de plată din 23 ianuarie 2007 – 300000 lei și prin ordinul de plată din 07 martie 2007 – 350000 lei (f. d. 18-20 vol. I), destinația căror fiind indicată pentru servicii în construcții.

Faptul că SRL „Melconic” a transferat suma de 1000000 lei către SRL „Baștina-Radog” ca investiție în construcția apartamentului pentru Maria Stratulat, în contul stingerii datoriei față de ultima a fost stabilit și prin decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 24 martie 2010 emisă în pricina civilă la acțiunea Mariei Stratulat împotriva SRL „Baștina-Radog” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și la cererea reconvențională a Ninei Pisari împotriva Mariei Stratulat, SRL „Baștina-Radog” și SRL „Melconic” cu privire la declararea nulității contractului de investiții și repararea prejudiciului material și prejudiciului moral (f. d. 7-14 vol. I).

Iar după cum instituie art. 123 alin. (2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Sunt lipsite de sens și apreciate critic de instanța de recurs susținerile recurentului cu privire la faptul că deși, în decizia Curții Supreme de Justiție din

24 martie 2010 este indicat că acest transfer a fost făcut în contul executării lucrărilor de construcții de către SRL „Baștină-Radog”, problema restituirii sumei de 1000000 lei, care au fost achitați de către SRL „Melconic” către SRL „Baștină-Radog”, nu a constituit obiect de examinare în cadrul pricinii civile Mariei Stratulat împotriva SRL „Baștină-Radog”.

Aceasta deoarece instanța de apel în prezenta speță, având în susținere prevederile art. 123 alin. (2) CPC, a reținut doar faptele deja stabilite prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 martie 2010.

Or, chiar prin decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 24 martie 2010 este stabilit că transferurile efectuate de către SRL „Melconic” la 16 ianuarie 2007, 23 ianuarie 2007 și la 07 martie 2007 pe contul SRL „Baștină-Radog” au fost destinate pentru servicii în construcții în contul stingerii datoriei față de Maria Stratulat, iar întru confirmarea faptului dat de instanță a fost reținut certificatul eliberat de SRL „Baștină-Radog” nr. 049 din 26 martie 2008, scrisoarea SRL „Melconic” din 04 aprilie 2008 și procesul-verbal al ședinței adunării asociaților SRL „Melconic” din 15 ianuarie 2007.

De altfel, temeinic a fost respinsă și susținerea administratorului SRL „Melconic” în proces de insolabilitate precum că procesul-verbal al ședinței SRL „Melconic” din 15 ianuarie 2007 este lovit de nulitate absolută ca fiind fictiv și simulat, deoarece în cadrul dezbaterilor judiciare nu a fost dovedit, prin prisma prevederilor art. 221 Cod civil, că actul juridic a fost încheiat fără intenția de a produce efecte juridice, precum și că acesta a fost încheiat cu intenția de a ascunde un alt act juridic (donație).

Aici se va remarca ca corectă și constatarea instanței de apel cu referire la faptul că semnătura aplicată de Maria Stratulat pe procesul-verbal nominalizat atestă exprimarea acordului la producerea efectelor juridice a prevederilor acestui act juridic și anume de stingere a datoriilor față de ea de către SRL „Melconic”, prin transferarea sumei datorate către SRL „Baștină-Radog” în vederea investirii acestor mijloace în construcția apartamentului conform contractului de investiții nr. 42 din 15 ianuarie 2007.

Nu poate fi reținută nici afirmația recurentului precum că între SRL „Melconic” și Maria Stratulat nu a fost încheiat un careva contract de împrumut, deoarece după cum a stabilit instanța de apel, în cadrul judecării pricinii la acțiunea depusă de Nina Pisari împotriva SRL „Melconic” cu participarea intervenienților accesorii SRL „Baștină-Radog” și Maria Stratulat, de reprezentantul ultimei au fost prezentate dispozițiile de încasare în numerar eliberate de SRL „Melconic” (f. d. 106-107 vol. I), din care rezultă că Maria Stratulat a acordat cu împrumut SRL „Melconic” mijloace bănești în sumă de 1000000 lei, fapt ce respinge susținerea recurentului invocate în acest sens.

Nu răstoarnă această concluzie nici invocarea recurentului cu referire la faptul că veridicitatea chitanțelor din 09 februarie 2005 pentru suma de 256000 lei, din 13 iulie 2005 pentru suma de 230000 lei, din 14 septembrie 2005 pentru suma de 130000 lei, din 12 octombrie 2005 pentru suma de 97000 lei, din 23 noiembrie 2005 pentru suma de 155000 lei și din 20 decembrie 2005 pentru suma de 132000 lei, care au fost puse la baza emiterii deciziei instanței de apel întru confirmarea creanței Mariei Stratulat față de SRL „Melconic”, actualmente fac obiect de examinare în cadrul urmăririi penale, pornită în baza art. 310 Cod penal (falsificarea probelor în procesul civil de către participanții la proces), deoarece pe faptul dat nu există o sentință

irevocabilă, iar reținerea acestor invocări la această stadiu ar constitui o încălcare a prezumției nevinovăției.

La capitolul dat instanța de recurs reține că acordarea împrumutului SRL „Melconic” de către Maria Stratulat se confirmă și prin scrisoarea SRL „Melconic” nr. 111 din 04 aprilie 2008 adresată directorului SRL „Baștina-Radog” (f. d. 24 vol. II), în care se indică că la solicitarea creditorului Maria Stratulat a fost efectuat transferul în sumă de 1000000 lei în beneficiul SRL „Baștina-Radog”, care urmează a fi calculată ca investiție efectuată de către Maria Stratulat, astfel fiind redusă datoria SRL „Melconic” față de Maria Stratulat.

Prin aceeași scrisoare SRL „Melconic” atenționează că societatea nu înaintează careva pretenții față de SRL „Baștina-Radog”, totodată indicând că suma transferată în contul investiției Mariei Stratulat va fi returnată doar ultimei personal.

Argumentul recurentului precum că la scrisoarea menționată nu a fost anexat actul verificărilor reciproce din 03 aprilie 2008, prin urmare este cu un conținut denaturat artificial nu poate fi reținut, or la această scrisoare este anexată copia actului verificărilor reciproce din 03 aprilie 2008 semnat de contabilii SRL „Melconic” și SRL „Baștina-Radog” în privința sumei de 1000000 lei, certificată în modul corespunzător prin ștampila SRL „Baștina-Radog” (f. d. 24 verso vol. II).

Este apreciată critic și referirea recurentului la scrisoarea nr. 138 din 19 iulie 2007, prin care SRL „Baștina-Radog” solicită de la Maria Stratulat să fie achitată suma pentru construcția apartamentului nr. 42 din str. Alexandrescu, 6 din mun. Chișinău, pe motiv că acest înscris a constituit obiect probator la judecarea unei alte pricini, căreia i-a fost dată o apreciere corespunzătoare, fapt ce respinge și alte alegații invocate în sensul dat.

Mai mult că la caz însăși reprezentantul SRL „Baștina-Radog” nu a negat faptul că destinația sumei de 1000000 lei, primită de la SRL „Melconic”, a fost pentru servicii în construcții în contul stingerii datoriei față de Maria Stratulat.

Este lipsită de esență și susținerea recurentului precum că contractul încheiat între Stratulat Maria și SRL „Baștină Radog” din 15 ianuarie 2007, în privința apartamentului nr. 42 de pe str. Alexandrescu 6 din mun. Chișinău a fost rezoluționat, pe motiv de neachitare, se confirmă și prin extrasul de la organul cadastral, în care se indică că proprietar care a dobândit dreptul de proprietate asupra apartamentului nominalizat este Cojocari Andrei, iar ulterior ultimul a vândut acest apartament Galinei Dombrowskaia.

Aceasta din motiv că din informația conținută în Registrul bunurilor imobile oferită de ÎS „Cadastru” (f. d. 159 vol. I) direct se evidențiază că Andrei Cojocari a devenit proprietar al apartamentului nr. 42 de pe str. Alexandrescu 6 din mun. Chișinău în baza contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 28 iulie 2010, pe când anterior acestei tranzacții prin contractul din 28 decembrie 2008 Maria Stratulat a cesionat dreptul său de creanță față de SRL „Baștina-Radog” Tatiane Zlatina asupra sumei de 40950 Euro și 1000000 lei (f. d. 25).

Iar ulterior, în baza cererii Tatiane Zlatina cu privire la rezilierea contractului de investiții și restituirea sumei investite în apartamentul nr. 42 din str. Alexandrescu, 6 mun. Chișinău din 19 mai 2010 (f. d. 30), SRL „Baștina-Radog” a restituit Tatiane Zlatina mijloacele financiare conform contractului nr. 42 din 15 ianuarie 2007, inclusiv și suma de 1000000 lei, fapt ce se confirmă prin dispozițiile de plată nr. 25 din 20 mai 2010, nr. 28 și 29 din 22 mai 2010 (f. d. 32-33 vol. II).

În această ordine de idei este lipsită de suport legal și susținerea recurentului cu referire la prevederile art. 1389 alin. (1) Cod civil, precum că transferul sumei de 1000000 de lei, de către SRL „Melconic” către SRL „Baștină Radog”, fără existența cărorva obligații între părți indubitabil constituie îmbogățire fără justă cauză, astfel SRL „Baștină Radog” este ținută să o restituie.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde s-a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Astfel fiind instanța de recurs reține că instanța de apel în situația dedusă judecării corect au ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii și respingerii acesteia ca neîntemeiată.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Melconic” în proces de insolabilitate.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Melconic” în proces de insolabilitate împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Baștina-Radog” cu privire la încasarea sumei și declararea nulității actelor juridice.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru